Þ. M.
Iðrunar Psaltare

Holum 1755

PSALTERIUM
POENITENTIALE.

Þad er

JDRUNAR
Psalltare.

Jñehalldande þad hellsta/ sem hlijder til Uppvakningar, Under-Bwnings, Fram̃kvæmdar og Avaxta sañrar Jdrunar.

Samañskrifadur/

Anno 1754.

Selst Alment 4. Fiskum.

Pricktur a Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Eriks Syne.
ANNO M. DCC. LV.

Psalm. XXV. v. 11.

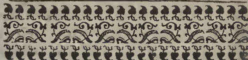
Fyrer þijns Nafns Saker, DROTTeñ! Vertu Lijknsamur Synd miñe, Hver ad er mikel!

Luc. XVIII. v. 13

Gud! Vert þu mier Syndugum Lijknsamur!

Psalm. CXIX. v. 176.

DROTTeñ! Eg em so sem Villtur og Fortapadur Saudur! Leita þu ad þijnum Thoon!

APPROBATIO.

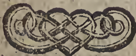
HEtta Psalterium Pœnitentiale, Edur Ydrunar-Psaltare, sem Lesaranum hier fyrer kiemur, Er inier til Handa komeñ og tilsendur, af Vel-Edla og Velbyrdugum, Herra Magnuse Gislasyne, Constituerudum Amptmañe, og Logmañe Suñañ og Austañ a Islande; Hvorn eg hefe adgiætt og yferskodad, og eckert þad i honum funded, er mootstrijde Hofud Greinum Vors Christelegs Lærdooms; Helldur miklu framar, er hañ miked vel og Lærdoomslega samañsett-

 ur:

ur: So vel þad Skaalldskapeñ aa-
hrærer, sem og Efned sialft; Sem
ad er hid allra Naudsynlegasta oss
Christnum Moñum, Meire Haatt-
ar sem Miñe, ad ydka og uñ Hønd
ad hafa. Oskande so af Hiarta,
ad þetta Verk, verde ollum Guds
Bornum, til Saaluhiaalplegra
Nota og Uppvakningar. Sem
vil fiñast, allra þeirra Pienustu
Reidubweñ Pienare.

Hoolum Paañ 10. Martij Anno 1755.

Jon Magnusson.
Diœces. Hol.
p. t. Officialis.

I. Psalmur.

Umñ þad, Hverśu skadlegt ad sie Mañsins Andvaraleyse.

Ton, Upp upp mijn Saal og allt mitt Gied, etc.

UPP upp mijn Saal, og adgiæt nu, Illsku sem framed hefur þu, Good-lyndum blijnum Gude moot; Giør nu umñ sijder Yferboot.

2. Vid høfum DRottne viked fraa, vid høfum Himneñ stundad a, Vid høfum sijst hiaa Bondu sneidt, Vid høfum Gud til Hefnda reitt.

3. So sem Daglega syndgum vier, Saurugt og breiskt þvi Hollded er, eins a Daglega Ydrau hrein, aptur ad bæta Synda-Mein.

4. Hellst er þeim Þorf ad hura nū slijkt, sem hafa stoorar Synder drijgt, Samvitsku fleckad, Saalu deydt, og sig Fordæming yferleidt.

5. J þeirra Tolu eiñ eg er, eykur þad stoora Blygdan mier, þvi maa eg lijda þwunga Pijn, þessu velldur nu Syndeñ mijn.

6. Hun allañ Sooma hindrar mest, hun verkar Saalar Meineñ flest, hun hrygger Eingla Himnum aa, hun er vest þockud Gude hiaa.

7. Eñ þar loost fyrer liggur mier, Lokstins adkomeñ hvar eg er, Ydran eg giora aptur vil; O DRottñ! gief mier Raad þar til.

8. Hun i fraa Boda hiaalpar mest, Hun verkar Saalar Giædeñ flest, Hun gledur Eingla Himnum aa, Hun er best meteñ Gude hiaa.

9. Hverttveggia þetta i Huga

mier,

mier, hef eg ætsett ad leida hier, So mier til Lærdooms piene pad, sem piakar tijdum Synden̄ ad.

10. O JESU! GJef MJer ANda Piñ, UPPlys Og HELga SKJLNing Miñ! So Pad Eg HJer Uñ PEYNkia Fer, PJer Sie DYRDlegt, Eñ NYTsamt Mier!

11. Siaunn i Fyrstu Saal mijn blijd, Sett medañ stendur Naudar-Tijd, hvad pvi velldur, ad Villeñ Mañs, Vijkur af Bode Skaparans.

12. Uppruna Synden̄ er par til, Orsøk i Fyrstu, pad eg skil; Endurfædingar Edled samt, Aræde heñar setur Skamt.

13. Eingeñ Fordæming er æ peim, (eñ po peir life hier i Heim) sem ad med JEsu eru Eitt, og Illt

ei vilia giøra neitt.

14. Andvaraleysid er til Sañs, Allra stærsta Fordiørfun Mañs, Pa hañ til DRottens huxar lijtt, vid Hollds Giaalijfe leikur blijdt.

15. Ande Guds vijkur oss i fraa, Andlegu Strijde liñer þa, Andlegt so missum Edle vier, Andlega daud þa Saalen er.

16. Saa sem i diwpum Svefne var, sier þeynkte ei granda munde þar, hefur þo tijdum vaknad vid, Værdar snogglega rofen Grid.

17. Hellst eru Dæmen hier uppaa, Holophernes og Sissera, Er feingu Loks i einum Blund, Oforvarandis Dauda-Stund.

18. J stoorre Hættu eins er sa, Uggleysis Kodda sefur aa, Saalar vesolum Dauda deyr, DRottne ei lifer framar meir.

19. Eins verdur Holldsens Fijsn
oss slaa, sem Fordum reindest Dali-
la, J heñar Skaute Samson svaf,
Eñ saara Neyd þo hlaut þar af.
20. Vakna þu upp sem sefur sætt:
So fær Guds Ande hier uñ rædt;
Og vijk af Daudans dimmu Stig,
DRottenñ mun þa upplijsa þig.
21. Vaked og bidied, Sveinum
sijn, Sagde JEsus, þa gallt hañ
mijn, So ecke i Freistne falled hier;
Fram̃ er eins Þorf ad taka mier.
22. Ei skeiter Foolk mitt Ordum
mijn, Andvaralaust i Hegdan sijn;
Fyrer þa Skülld eg forliet þad, J
frælleitt Siñe: DRotteñ kvad.
23. Hofdinge sa sem helldur
Vakt, ad Her Fiandmaña giefur
Ackt, sijfellt good Vopn og Bryniu
ber, J Bardaganum stirkur er.
24. Vier hofum ei vid Holld og

Blood, ad heyra Stirisllo, Börnenn good! Helldur vid Strijds Hofdingia þann, sem Heimsens drottnar yfidt umm Rann.

25. Hann geingur krijng sem grædugt Lioon, Ad giora Christnum Sælar Tioon, Sannlega mæ Eg segia af þvi; Su er mier Hugsun hvern Dag ny.

26. Andvaralaus eg ana hier; Andvara, DRottenn! haf æ mier; Andskotenn mun ei orka þa, Andlegu mijnu Fiore ad næ.

27. Jfrælleitt Sinne alldrei mig, yfergief hier, Eg belde þig; Enn sijdann veit umm Eilijfd mier, Andvaralausa Dijrd hiæ þier, Amen.

II Psalmur.

Umm þad, hvorsu vidurstyggeleg ad Synd-

Syndeñ sie, og hvad miked Illt hun
epter sig leide.

Ton, Adams Barn! Synd þijn so var stoor, etc.

O! hvad Synd Mañsins saurug er, sem framkvæmest a Jordu hler, i Hæder upp po stijgur; Hun velldur þvi, ad Vopulaus Mañ, i Val Horninga bloodugañ, fellur til fulls O-vijgur; Elskará vest utleikur sijn, Indæle Salar þar vid dvljn, eñ allskyns Eymd oss meider; Po er Guds Reide þijng sta Vol, og þwngleg Fordæmingar Kvøl, Er hun epter sig leider.

2. Hun hefur morgum Helfor veitt; Hun feck Sodoma Loksens eydt; Hun Josephs Brædur hrellde; Hun rak Guds Foolk i Herleiding; Hun steipte Saul i Orvænting; Hun David fullskiott fellde; Hun Achitophel beingia nam; Hun

Chore deydde og Abiram; Hun Achans Aern tijnde; Hun Smaa-Born spottsk i Heliu reif; Hun Brwdkaups-Giest i Myrkur dreif; Hun Christ aa Krosse pijnde.

3. Aerugyrnd Satan Ofall bioo, Evu Forvitneñ svipte Roo, Hollds-Fijsneñ Heime dreckte; Einfelldneñ Samsons olle Neyd; Ofdryckiañ Holophernis Deyd; Blood Skomeñ Amon bleckte; Of-trausted Petur villa vañ; Vellyst og Prackt hiñ Rijka Mañ; Pharao Forsed deydde; Svikeñ ill Judam særdu mest; Seba feck Upphlaups Gioll-deñ vest; Haman Bols Heidre sneidde.

4. Herodi giørde Hrokeñ Tioon; Hardydgeñ batt hiñ vonda Pioon; Hofudsmañ Vantrw villte; Bakmælgeñ Doeg bleckia nam; blinda

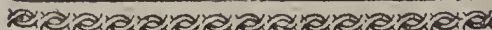
blinda ried Galldur Elimam; Nijd-
skañ mest Nabal spillte; Afguds feck
Dijrkun Aaron meidt; Og Anani-
am Lijgeñ deydt; Hefndar-Gied
Cain hriærde; Hoɑd-Yrdeñ Mi-
chols lægdu Lund; Leteñ drap hañ
sem groof sitt Pund; Svall Tijn-
da Soneñ þiærde.

5. Um̃ heñar Krapt og Edles-
Art, Ande Guds talar nærsta hart,
Siaalfur i Orde sijnu: HQnd
DRotteñs stutt ei ordeñ er, Ydur
Fulltinge ad veita hier, J hvørsky-
ns Haaska og Pijnu; Eñ ydar Mis
giord orka maa, ydur ad skilia Gude
fraa: Velferd er ba i Vede, Pvi ill-
ur kiemur Ande bar, sim̃ aadur fyrre
DRotteñ var, So sem ad Saul
Kong skiede.

6. Sijst Lioos vid Myrkur Sam
lag aa, So kañ ei DRottne pockn-

aſt ſäa, ſem Myrkra Verkeñ viñur, Affsokun høfuin einga vier; Allt haňs Riettlæte fordæmer, Illt ſem haň a oß fiñur: Ef øll vor Goodverk eru lijk, Eiňrar Bloodſiwkrar Kviňu Flijk, Synden mun ſijdur ſkarta; hafa þvi undaň heňar Pijn, Heilager Meň i Bænum ſijn, graat ande giort ad kvarta.

7. O! gior þvi, Saal mijn! Yferboot, Oreň er ſett vid Trieſins Root, ſem er Guds Reideň rietta; Hvert Trie ſem ei þaň Avoxt ber, Ædſtum ſem D Rottne þægur er, Hefndar ſkal Høgg a detta: I Himna-Borg þvi eckert maa, Iňgaunga þad ſem Kaun er a; Eň vid optliga føllum: Blood Læker, JEſu blijde! þijn, Vid eg Samvitſku hreinſe mijn, Af Illſku-Verkum øllum, Amen.

III. Psalmur.

Um̃ þad, Hverſu Synden̄ ſie Orſøk allrar Olucku, og leide ætlid Straff- ed epter ſig.

Ton, Fader vor ſem aa Himnum ert, etc.

SJaaum nu framar, Saala miin, Saare hvad velldur Andar Piin; Eckert an̄ad en̄ Misgiørd Man̄s, A moote Bodum Skaparans; Oller hun ſiifeldt allre hier, Olucku ſem aa Jordu ſkier.

2. Adur en̄ Bod Guds Adam braut, Ei hina miñſtu kiende Praut; En̄ ſem han̄ neytte af þvi Trie, er DRotten̄ honum ban̄ade, Eymdar og Dandan̄s olle ſier, Olucku þeirrar giolldum vier.

3. Amalechs þa hid feita Fie,

slutte Saul med sier lifande, Samuel kom med Svøreñ sliood: Syndgast hefur þu DRottne moot; Bodum hañs fyrst þu burt fleigder, burtkastad eins hañ hefur þier.

4. David þa hendte Hoor og Mord: Til hañs bar Nathan DRotteñs Ord: Þu siaalfur ert hiñ same Mañ, er Saudnum ræn-der Faatækañ: Uriam sieckst med Flærdum deydt, og Frw hañs Æru siñe sneidt.

5. Af þvi ad giørder þetta þu; Þa heyr hvad DRotteñ talar nu: Olucka, Bloodskoīn, Eymd og Pijn, Uppkvikna skal i Hwse þijn; So aller vite ad eg er saa, sem Ill-sku-Verk ei lijda maa.

6. Saal mijn, vid meigum sia hier af; Syndena DRotteñ fyrergaf, J heñe so ei David doo; Dunde

yfer hañ Straffed þo, Epter Guds
Hiarta vijst hañ var, Vondskañ þo
krafde Hegningar.

7. Moyses fiell i Freistne þa,
Fliott med Staf sijnum giorde
slaa, at Hellu Tvisvar Horeb i,
Honum ei leifde DRottenñ þvi, iñ i
Canaans koma Nañ; Kiær var þo
Gude sijnum hañ.

8. Opt hef eg JEsu ! aagyrnst
þad, er þu hefur mier forbañad; Eñ
hvad þu ræuter ecke hier, ad fullu
borgad var af þier; Noog mier til
Lijknar laukst þu Gialld, Laus er
eg þvi vid Satans Valld.

9. Jafnañ um̃ mig þad jaata
maa, Jeg er ad vijsu Prælleñ sāa,
Sem visse glørla Viliañ þiñ, Vil-
iañ þo fremur giorde eg miñ; Hef eg
þvi forþient Hoggeñ mørg; HErra
Gud veit mier Lijkn og Biørg.

10. J

10. J Synd eg David samlijkest, Jaa; Siofallt stærre hef eg Brest, Eñ Ydran Davids ecke hier, Epter Glæpena fiũst hiaa mier; Hefndar Siofallda Hyrting þijn, hefur þvi forþient Syndeñ mijn.

11. DRotteñ ei gack i Doom vid mig, Daglega þo eg moodge þig; Ressa mier ecke i Reide þijn, raanglaatum fyrer JEsu Pijn! Helviitis biturt Hefndar-Baal, Hegna laat alldrei miñe Saal!

12. O! hversu opt þad hender sig, ad hastarlega eg forgrijp mig, og efa strax um̃ Almaatt þiñ, þa ei sie Jardnesk Medoliñ; Utelyk mig þo ecke fraa, Edstu Canaan Himnum aa.

13. Nær sem þu HErra i Heime hier, hegna til-neydest Sekum mier; Midt i Neydeñe miñstu aa,

Myskun-

Myskunsemd þijna, DRottenn þa!
So Hefndar giørvoll Hyrting
þijn, Heilsuboot verde Sælu mijn,
AMEN.

IV Psalmur.

Umm þad, Hvar fyrer Gud, Sem so
hatar Syndena, hindrar ei vondar
Giørder, Og lijdur ad jafnvel hanns
Børn hrape i soddann Olucku.

Ton, Lausnarans Lærefveinar, etc.

NN vil eg, Ønd mijn blijda,
Efned Hugleida nytt, Pvi
DRottenn þad vill lijda, ad
þu so fellur tijdt, J Freistne, Faar
og Synd? Pvi mær Andskotenn
æda, med Akiefd Furdu skiæda,
Uppæ Guds eigenn Mynd?

2. Gud er þo Orsøk eige, til A-
virdinga Manns, Og þier æ illum
Vege,

Vege, ei stioorna Rꜳdeñ hañs;
Eñ Syndeñ er so rijk, Andskoteñ
adblꜳsande, og Hollded tilteigtan-
de; Ovæg er Asookn slijk.

3. Hafa þess vegna hrasad, hell-
stu Guds Astviner, J Freistne tijd-
um slasad, og framed Stoor-Syn-
der, Eñ strax þo ad sier gꜳd, sꜳr-
lega Glæpe grꜳted, Giördum von-
dum af-lꜳted, Og feinged aptur
Nꜳd.

4. Af soddañ Synda-Follum,
(Su Grein hier nu mun skijrd) sem
ödrum Hlutum öllum, wtleider
sijna Dijrd, Alhagur goodur Gud,
Öllu kañ uñ ad breita, Og af þvi
Farsælld veita, Hañs Millldeñ
Hꜳblessud.

5. Þvi fleire er Kvittun kloosa,
Konge Jardneskum hiꜳ, þvi meira
Meñ hañs hroosa, Myskunar Ver-
kum

kum þaa; Hellst aa Gud Heidur
þañ: Þvi meir hañ þier uppgiefur,
Þvi fremur Skylldañ krefur, ad
priiser aptur hañ.

6. Þvi meir sem Þiooneñ maatte, þiakast i siñe Lund, frañgreida
fyrst hañ aatte, Full Tiju Þusund
Pund; Þvi stærre Naad var þad,
ad HErrañ Skulld þa alla, i Svip
liet nidurfalla, Þa hiñ uñ Bidlund bad.

7. Hier uppaa so frañsetur,
Sonur Guds. Dæmed eñ; Hofdinge (hvers hañ gietur) hafde Tvo
Skullda-Meñ; Eñ saa nam elska
meir, Er meira aatte ad giallda, Eñ
fyrer Naad margfallda, Þo bader kvittest þeir.

8. Ef Neyd ei nein vill beigla,
Naatturu Stirkleik Mañs, Eingeñ kañ af ad segia, Agiæte Lækuaraus;

ans: Hirder vid Hiardar-Beit, Ef Saudnum eingum tijner, Ei helldur mikla ſijner, Arvekne i Epterleit.

9. Frægd mau þad fremur heita, Fallen ad reiſa Man, En til þeſs Adſtod veita, ad ecke dette han; Þvi Kong Eirn koſtar meir, Aptur ſitt ut ad heria, En Ovinum ad veria, Þad epter-ſækia þeir.

10. Ef DRotten eige kynne, af Illu Gott ad fau, Andſkoten undan rynne, optar Guds Børnum þa: En hans ei Dijrden dvijn: Sem Joſeph ſiaalfur Fordum, Sagde med liooſum Ordum, Broklegum Bræd rum ſijn.

11. Hug ydar Hatur kreinkte, Heipt til mijn baarud hier, En DRotten allt þad þeinkte, til Æru og Sooma mier, Otteſt nu ecke ne-

iss;

itt; Hañ þvi til Hiaalpar ydur, hijngad mig sende nidur, Giørvallt er Bøl um̃breitt.

12. Þar nærst Gud þier til- bender, Þess skalltu giæta med, Ef nd þig Ofall hender, Sem ei vid fær þu sied; Hvad Duglaus þu ert þa, Ef hañ þig yfergiefur, Eingar þu Varner hefur, Nær Synd þig sæk- er aa.

13. Þu skyllder þar af læra, ad þeckia hvør þu ert, Og ei þig ofmiøg stæra, þo ødrum fremur siert; Allt samañ er þad lied; Hvad þier gaf HErrans Kraptur, hañ gietur tek- ed aptur, Ef þu fer illa med.

14. J Hrøsun hier ad falla, helld eg sie Speigell saa, uppsettur fyrer alla, so ad þeir meige siaa, hv- ad hætt i Heime sie, Ef Gud siñ Anda tekur, og Mañeñ fraa sier rek-

ur, J Sorglegt Siaalfræde.

15. Pad Gott sem hafde eg beig-ed, braalega, DRottenñ kiær, aaleit eg sem mitt eiged, Pa Audnañ var mier nær, Eñ giorde ad gleyma bi-er; Po burtu bu nu svipter, bvi sem mier aadur skipter, Maklega mig bad skier.

16. Po Syndeñ saart mig ble-kke, Sijfellt i Heime hier, O! Drott-eñ! tak bo ecke, Anda biñ burt fraa mier; Leid mig aa Lijfsens Veg; Allt hvad eg aa og hefe, alleina Dij-rd bier giefe, medañ hier mædest eg.

17. Synd mijn er Sande flei-re, Og so til afskapleg; Po er bijn Myskun meire, miñ HErra! Pad veit eg; Pa særer Sorg og Pijn; Veit mier bvi vel ad trwa, eñ virdst til Goods ad snwa, Olucku allre mijn.

18. Fyrst þu, miñ Gud! Forlætur, faarlega Glæpe mier, aptur so miklar Mætur, mig laat þu hafa ai þier; Vertu mijn Vernd og Hlijf, Þier vil eg Packer greida, og þijna Dijrd wtbreida, Æ medañ endest Lijf.

19. J Pridiu Grein þess giæter, Gud lijdur Hrøsun Mañs, ad þu þig Endurbæter, og fordest Vijteñ hañs, OMottne so packer þijdt, ad þu ert eñ Omeiddur, og af hañs Hende leiddur, Hijngad til harla blijdt.

20. Pad Jllt sem adra hender, O Gud! laat fordast mig, Og hugsa hvar vid lender, Ef hleip eg þeirra Stig; Þvi mørg er Æfeñ Mañs: Virdstu miñ Gaang ad greida, gior mig uñ sijder leida, Hiedañ til Himna-Rañs, Amen.

V. Psalmu.

Uñ þad, Hverſu eiñ Falleñ Madur kañ ecke af eigeñ Mætte upp ad ſtanda og giora ſaña Ydran.

Ton, Hærſte Gud HErra millde, etc.

HRaũveges, Saal mijn! ſiaaum, Saña þa Maala-Grein, Ad vid ei orkad faaum, Andleg ad græda Mein, af eckar eigeñ Mætte, Edur til Lids ad naa, Nema Gud Vel þad bætte, med blijdum Naadar-Hætte, nær hønum føllum fraa.

2. Lijkt eins og Lijked ſnauda, Lijfgad ei gietur ſig, Eg kañ af Andar-Dauda, ei helldur vekia mig; Hægt er til Reide ad reita, Riettlaataũ DRotteñ mier, eñ Lijknar aptur leita, og Laſta Sidunum breita,

ta, Eg kañ ei orka hier.

3. David þa Dygdum tapte, og Drottne viek i frꝏ, af sijnum eigeñ Krapte, upp gat ei staded þa: Til hañs þvi HErrañ senda, Heilagañ Spaamañ ried, sem hønum bræꝺt nam benda, og burt fra Illu venda, siñ Glæp þa fieck hañ sied.

4. Aumlega eins þa Petur, afsoor Lausnara siñ, Ord Guds ei nũ þad gietur, ad være vota Kliñ, fyrr eñ Frelsareñ mætur, fieck til hañs Augum reñt; Þa strax hañ Glæpe grætur, og galtñ Hoop forlætur, Sem hønum so var bendt.

5. Sꝏ Karar-Veikeñ vasde, vid Dijked Bethesda, hiñ miñsta Krapt ei hafde, Heilsuboot þar ad nꝏ; Þa Eingell Guds þad hrærde, Þiꜳdur i Krøm hañ sat; Añar sig fliott ad færde, fyrst Heilsuboot

þad

þad tærde, Sem betur geinged gat.

6. Saален vor siwk nær liggur, Synda i hættre Kor, hver sem þar looſt ad hyggur, Heñar er tapad Fior; Lynd þo ad Liffſins hreina, ligge hun Daudſiwk vid, ei hefur Orku neina, ad faa þar Lækning Meina, Nema Gud legge Lid.

7. Þa Samſon Høfud-Haare, hafde Dalila rænt, hañ var i Hættu Faare, hefur þo ſlijks ei vænt, Ætlade upp ad ſtanda, og Bondeñ ſlijta þa, eñ fieck ei ſkwed Banda, fyrſt helgañ DRotteñs Anda, hañ miſt ſier hafde fraa.

8. Helg Saalar Høfud-Prijde, hier aa Jord Trweñ er, J Rauna ſtraungu Strijde, Styrk og Krapt Veikum lier; Hver ſaa ſem heñe tapar, og hylleſt Glæpa Sid, ſiju Vijte ſiaalfur ſkapar, Og ſo i

Blindne

Blindne hrapar, Fiandeñ þar fagnar vid.

9. Sai hiñ Sarþrwtne Madur, sem foor til Jericho, J Hættu-Vañ hrasadur, hverge wr Stad sig dreo, uñ Leid þa liett sig færde, Levite og Kieñemañ: Hiñ trw eg Sorgeñ særde, sai þar til burt hañ hrærde, Sem Lyknar-Verked vañ.

10. Allt eins og Gud vor goode, Greiner uñ falleñ Mañ: Þu laast i þijnu Bloode, Þig nær eg Sekañ fañ, Eingeñ neitt uñ þig skeitte, nie Asiaa veita ried; Eg þijnu Bole breitte, Blessan og Frelsun veitte, Þa feck eg soddañ sied.

11. Eingeñ kañ til mijn koma: (Christur so mæla vañ) utañ mijns Fødur Frooma, Fulltijnge drage hañ: Snw mier þvi snart miñ HErra, Snwed mier verdur þa,

og glef ad allt hid Verra, um̃ sijder meige þverra, so hlioote eg Visst þier hiaa.

12. O! hversu opt mig hender, ad styggia, Gud min̄ þig; En̄ þu mier aptur bender, æ tijd aa riettan̄ Stig, Fallen̄ i Fadm þier tekur, Faangadan̄ leyser mig, Hræddan̄ i burt ei hrekur, nie Hryggvan̄ fraa þier rekur, þa eg aakalla þig.

13. Þa moote Villia þijnum, þwnglega Syndgast eg, Upplwke Augum mijnum, Asten̄ þijn Fødurleg; Synd mijna ad siaa eg kun̄e, og sijdan̄ bidia um̃ Naad, af Hiartans in̄sta Grun̄e, aasamt med Tungu og Mun̄e, so hverfe Hefnden̄ braad, AMEN.

* * * * * *
* * *

6. Psalm-

VI. Psalmur.

Um̃ þad, hversu Gud med sijnu H. Orde bender oss og uppvekur til Ydrunar.

Tou, Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

Hlier þu Saal mijn! vita hier, og vid þad kañast riett sem ber, Hvar med vor HErra Heims um̃ Rañ, hellst gioerer vekia Synduguñ; Er þar til Medal Orded hañs, Sem opeñberar Glæpe Mañs, Guds hafa brwkad Pioonar þad, og þar med Synder avijtad.

2. Heim fyrsta Noe vara vañ; Bondt ad um̃flya Hefndar-Bañ; Loth i Sodomam sendur var, Synder ad straffa Foolksins þar: Moysen Gud vor Gæfum bioo, ad giora Takn i Egypto; Sañleikañ

kiende Samuel, Samkundu
DRottens forstood vel.

3. Esajas fyrer Afbrot skien,
Avijta giørde Manassen; Allt eins
Gud Jonam wtsende, ad boda
Straff i Ninive; Jeremias fieck
Judum bendt, jafnlega medur Lær-
dooms Ment; So vakte Daniel
DRottens Pioon, dyggur Konga-
na i Babylon.

4. Elias straffa Achab vañ, ad
Misgiørd Davids Nathan fañ,
Amos hardlega hootad fieck, Med
Hoogværd Joel eptergieck, Paul-
us Heidingium Predikar, Petur
Gydinga awijtar, Johañes vakte
Juda mest, JEsus Kiende þo allra
best.

5. Aller þesser med Ordsins
Ment, Yferboot hafa saña kient;
Okomnum varad Eymdum vid,
And-

Andvaraleysis broted Frid; Sijfellt upphafed sijna Raust, Synder ad straffa Vægdarlaust, eñ eckert talad utañ þad, er DRotteñ hefur befalad.

6. So hefur Gud vor Giædskunar, giørt ad benda til Ydrunar. Upphafe Helmsins allt ifrá, Jñ til þess nu, so meigum siá, hverju ad Himneskt Hátigniñ, Hefur Myskunar Fadmeñ siñ, wtþaned bliidt, uñ alla Tijd, á moote Glæpafullum Lyd.

7. Hañs Ord er lijkt sem Hamar sá, Hellunna giører sundur-slá: Allt eins er þad og Elldur skiær, Sem uppbreñer hvad til hañ nær: Þad er Tvieggiad Sverd til sañs, sundur-kliwfande Hiartad Mañs: Þad er Hliood-Pijpa Heiløg sù, med hverre Gud oss vekur nu.

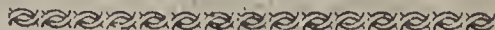
8. Hvert helldur sem vier heyr-
um þad, af HErrans Pioonum
pred:kad, Edur Meñ sialfer uppa
ny, Andrijkum lesa Bookum i,
Kroptugt þad heita Medal ma,
Moñum ad snwa Villu fra, sem
þvi ei standa þvert a moot, med
Prioot skufullre Hiartans Root.

9. Fyrer heit Blessad fyllest þa,
sem Fordum DRottiñ giorde tia:
Ord mitt sem byrt er Ondu þijn, ecke
skal koma toomt til mijn: Af þvi
Guds Ande er þar med, Iliande
Mañsins Hug og Gied, verdur þad
Saalu Svipter Kijfs, og fatur Yl-
mur Eilijfs Lijfs.

10. O JESU! gief ad Orded
þitt, Uppveke og Hrære Hiartad
mitt! Andvaralaust i Synd eg sef;
Saña mier, DRottiñ! Ydran gi-
ef: Ad ei forherdest Onden mijn, I

Dag,

Dag i fyrst Rodden heyrest þijn:
Laat þad vijsa til Lijfsins mier, So
Lof eilijft eg synge þier, Amen.

VII. Psalmur

Um þad, hverſu Gud bender oſs t..
Ydrunar med Kroſſe og Mootlæte.

Ton, Pa Læreſveinarner ſaau þar, etc.

TIl Yferbootar Ord Guds
hier, ockur þo, Saal mijn,
bende; Ei þad, ſem ſkyllde,
acktad er, opt trw eg ſlijkt ſig hende:
HErran þvi Monum Herdar ar,
Hörmungu leggur ſtrijda, Um
Verølld vijda, ad þeir ſo vijke Bön-
du frar, og Villd hans giore ad hlij-
da.

2. Manaſſes ecke af-liet fyrr,
Illu Framferde ſijnu, en Swtum
vafen ſat han kyrr, I ſaarre Hleckia

Piinu; Sijna Yvermoodsku siaa
þa vañ, sig giørde bliwgur jaata, og
Glæpe graata, Þo aadur villde
alldrei hañ, ad Ordum DRotteñs
laata.

3. Eins Nabogodonosor vañ;
nærsta miøg aa sig lijta, Eñ Glæpa
siña Giølldeñ fañ, þa Grased hlaut
hañ bijta; Virdingum sijnum øll-
um af, ei nema Raun hañ hafde, þa
Tijd so tafde, Heidur þvi Loks þeim
Hærsta gaf, Hormungeñ slijks wt-
krafde.

4. J Capernaum Karskur eiñ,
Kongs Madur giørde byggia; A
Christi Fund ei saa vard seiñ, Þa
Sonur hañs nam liggia; Adur þa
kiende eingva Praut, J Kyrdum
hefur setid, og meir sig metid, Eñ
þegar Bøled byrlast hlaut, Uñ
Væn hañs verdur gietid.

5. A medañ Fyrrum allt gieck vel, og eingum sætte Meinum, Ei giørde skeita Israel, Ordunum DRotteñs hreinum; Hvar fyrer Foolk sitt HErrañ gaf, J Hendur Ovinaña, Kvaler ad kaña, ad þad so liete Illu af, og Ydran giørde saña.

6. Sw hin Canverska sagt er fraa, vid Son Guds þreyta næde, Pa Dootter heñar Dopur laa, af Diofuls kvaleñ Bræde; Hws-Krosseñ þreyngde heñe til, HErrañs med Bæn ad leita, sem Vægd nam veita; Adur þa fyrr gieck allt i Vil, ei ried hun Hættum breita.

7. Framar um̃ þetta Efne eñ, Ande Guds giører spialla: J Angisteñe munu Meñ, A Myskun Drotteñs kalla, Og ef hañ giører aga þa, Eslaust hañs Naadar leita, med Sorgar-Sveita, Þvi Gud kañ bæ-

de græda og slaa, Græta og Hugg-
un veita.

8. Þegar vier Skickun Skap-
arans, skirrustum vid ad hlijda,
hañ leggur þa vid Hollded Mañs,
Hørmunga Veitsled strijda, ad leidt
so fare oss þar med, ad Hiælpræde-
sins Dege, af vondum Vege, fyrst
ad vort hvera Priootsku Gled, þijd-
est hañs Tilsøgn eige.

9. Pa Barned giæliist ei vill
ad, Ordum sijns Fodurs læta, hañ
tekur Vønd og hirter þad, Eñ hefur
æ hvi Mæta: Eins þegar eckert
ocktum vær, Amiñing Guds marg-
fallda, med Gleymsku galda, Hañ
til vor Krossens Hrijse slær, So
Hlijdne skulum giallda.

10. Þegar allt Lynde leikur i,
Lijka sem Þørfeñ krefur, Andvara-
leysed wt af þvi, Orsakast morgum
hefur,

hefur, Eg skeite Gud miñ! Ecke þier, Ef adber Stundleg Kiæte, Og Epterlæte; Forsoomun þessa fyrer mier, Fodurleg Naad þijn bæte.

11. Hier sijna Þioona HErrañ vill, J Harma-Strijded kalla, ad Heimsens Barna Afdrif ill, Ei skule þeim til falla: Eñ hinum þar med þiakar hañ, Ad þeir so meige siña, Til Synda siña, umflya forþient Eymda-Bañ, Og Illu Boot ꝏ viña.

12. Ef Epterlætes eina Stund, Eg maa i Heime siña, O! hversu miin til hneigd er Lund, um HErrañ lijtt ad siña: Eñ þa Hormungeñ aptur strijd, Ynde þvi giorer breita, Og þwngt mig þreyta, Ad Footum Guds eg flatur skrijd, Frelses mier þar ad leita.

13. O JEsu! nær sem ei eg vil, Ordenu

Ordenn skeita þijnn, Laat þu þa Krossen koma til, ad klockna Hiarta mijnu: Og þa eg krameñ ordeñ er, aptur mig virdstu græda, so mijkest Mæda; Stijdast mier glef hiaa siaalfum þier, Sælu og Dijrd Uppħæda, Amen.

VIII. Psalmur.

Uñ þad, hverfu vier eignum ad kañast vid vorar Synder, þa DRotteñ þañig bender oss.

Ton, Uppaa Fialled JEsus vende, etc.

Fyrst ad DRotteñs Mildeñ mesta, miñe Saal til Bendingar, alldrei lætur eitt Siñ bresta, Advaraner margfalidar, þa er Raaded þad hid besta, ad þeckia og graata Syndernar.

2. David Synd ei dulde sijna, DRott-

DRottens Ord þa heyra van; Sin ed kvalde saarleg Pijna, Saalen Hvijlld ei nockra fan: Vidurkienne eg Misgiørd mijna: Mædelega sagde han.

3. Jaata giørdu Josephs Bræd ur, Jafnan þad i Raunum sijn, ad sin Prettur Illsku-skiædur, Olla giørde Hefndar-Pijn; Hiartans nædu hitug Glædur: Hier ad giæt þu, Saala mijn.

4. Andskoten vill ætijd blinda, Augun Mans i Heime hier, Og fwlar Skamer fagurt mynda, Ad Fleckun þeirra ei siæuin vier; Nær kvæm Pecking sina Syndá, Saalu hiælpar Upphaf er.

5. Under-Rooten allra Dygda, Er, ad þeckia siælfan sig, En þad mest er Efne Hrygda, Ef Flecklaus-an helld eg mig; Eigen Lofstijr afl-

ar Stygdá, af þvi, Saal mijn! vara þig.

6. Eymd er Mañsens allra vesta, Illsku siñar Vanþecking, Og Faavitska Furdu mesta, fyrer aumañ Vesæling, Nær sig þeinker neitt ei bresta, Nærst þad geingur Forherding.

7. Þvi hver Siwkdoom siñ ei þecker, sijdst um̃ Lækning bidia kañ, Flaar aad Holldsens Fysn oss bleckker, Freckt ad moodga Skaparañ; Og so vorre Yndu huecker, ad ei siñur Kraankleik þañ.

8. Dygdeñ saña dregst wr Skordum, Dafnar Holldsens Oflæted, þegar Foolk med føgrum Ordum, forbloomar siñ Glæpa-Sid: So sem DRotteñ sagde Fordum, Sam kunduñgr Eingel vid.

9. Af þvi so þu ætlijd mæler:

Ecke Rockud Vantar Mig: Pijna
Saalu þar med tæler; Þvi eg kalla
snaudañ þig; Þijn mig Hræsneñ
fraa þier fæler, Fyrst þu geingur
þeñañ Stig.

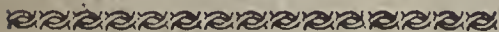
10. Miklu hægra mier þad veit
er, Mijns Naaunga Feil ad siaa;
Eñ ad þeckia allt hvad heiter, Jlt
og Ljott mier siaalfum aa; Hitt
þo Gud til Hefnda reiter, Hañ vill
straffa Breitne þa.

11. Þeir sem Kaunum klappa
sijnum, Kranker þykiast vera sijdst;
Stijnge eg ecke aa Meinum mijn-
um, Meire Spilling af þvi hlijtst;
Þvi er Von aa þijngre Pijnum, þa
saa Bogur Loks wtbrijtst.

12. Moyses wr sijnum Barme,
Sagt er dræge veika Hønd: Sie
eg eins med Swt og Harme, Synd
um-spillt ad mijn er Ønd, Eñ fyrer
Guds

Guds Augna-Hvarme, eingeñ dyllast Lasta-Grønd.

13. Laat mig beckia Misgiørd mijna, Millde JEsu þeß eg bid: So ei þwngleg Sorgar-Pijna, sijdar fram̃ mig kome vid, helldur auke eg AEru þijna, Jñgeingeñ i Himna-Frid, Amen.

X. Psalmur.

Uñ Tilfiñing Guds Reide i gegn Syndeñe.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

NAEr eg sie Misgiørd mijna, Moote þier DRotteñ kiær, Þa fiñ eg Reide þijna, hviad hun Hiartad slær, Hwjlld verdur hverge vær; Af þvi eg veit ad eingeñ, aa raunga Vegu geingeñ, fyrer þier stadest fær.

2. Eirn slijkur Heiptar Elldur, er hun þa, DRottenn minn, sem hardar Hefnder gielldur, Þeim hata Viliann þinn, Og rækia Raunginndinn, med Akiefd O-stødvande, olldungis fortærande, Allt til Helvijtes inn.

3. Hier fyrer HErrann sagde, blijdde Moyses a; Eg vil a Augabragde, Allt Foolked nidur-slaa, Sem mier er falled fraa; Þar fraa gior þig ad skilia, Þvi eg hef fliootann Vilia, ad birta Bræde þa.

4. Manasses miog so hrelldur, maatte hier kannast vid, J Faanga-Turnenn felldur, Fyrer sinn Glæpa-Sid; Þa voru brotenn Grid; Af þvi hanns Jllsku-Æde, uppvakte Herrans Bræde, Hann kvadst ei hafa Frid.

5. David so riede ræda, a Rau

na dīnum Stig: O DROTTeñ Himna Hæda! Haatign þijn Guddoomlig, bista mier byrter sig, Ognan su alldrei dvijnar, af þvi ad Pijlur þijnar, Gaunga i gegnum mig.

6. Ef Kongsens beyſklynd Bræde, Bodſkapur Daudans er: Hver muñ Guds Grimdar-Ede, Gieta þa ſtadeſt hier, nær hañ þeim hegna fer, Sem alldrei ad ſier gæcdu, Og Vidlund hañs forſmæðu: DRotteñ Myſkune mier.

7. Hañ Fiølleñ haau hrærer; Hañ eyder Bygdum Lands; Hañ Votn wr Farveg fører, og Feſting Himna-Rañs, ſkelfer Rodd Skaparañs: Er þañig fyrer alla, Obærelegt ad falla, i Reide Hendur hañs.

8. Hverſu mun Stræ eitt ſtanda, Stoor-Vidre ſlijku moot: O Gud! veit mier þiñ Anda, ad eg þvi

Verkeñ

Verken lloot, Hate af Hiartans Root! O JESU! Pudu miñe, J Sijdu skijldu piñe, Brædeñ pa brunar flioot.

9. Pu hefur, þijde Brooder! Þijns Fodurs Reide mætt, Og vid hañ allar Plooder, Aptur so þar med sætt, Og Synda-Saareñ græ-dt: O! lat mig ecke kaña, Afdrif Fordæmdra Maña, Sem alldrei Vol faa bætt.

10. O JEsu! Ef þiñ Fader, J Bræde vill mig sla, hvern þu so heitt elskader; HErra, gack mille þa, So meige eg Myskun faa: Og gofga Giædsku þijna, sem gladde Saalu mijna, Medañ eg lifa maa, Amen.

X. Psalmur.

Uñ Bølvan og Hootan Logmaalsens.

Ton, Sa friáls vid Logmaal fæddur er, etc.

Ÿ Egar Guds Reide þreynger
ad, Peim sem hier misgiört
hefur: Logmaaled eins i añañ
Stad, Einga Vægd honum giefur.

2. Bølvadur kallast Sierhver
sa, sem ei ad fullu helldur, J Log-
maals-Book hvad lesa maa: Lijf-
Tioone soddañ velldur.

3. Oß nær su dunar Ognan ad,
Oll hverfur Saalar Kiæte: Er þad
samkvæmt i allañ Stad, Almaatt-
ugs Guds Riettlæte.

4. So epter Log-Book þeirre
þad, þwnglega Mañeñ dæmer, þvi
einskis Hiarta er Oflecka d: Eñ Jllt
ei DRotteñ sæmer.

5. Logmaal Guds er sem Lioos
ed glæst, Leidande fraa þvi Raan-
ga, Eigum vier þvi sem allra næst,
epter þess Birte ad gaanga.

6. Ut-

6. Utgleſed var med Ognan þad, Allt ſkalf, ſem lieke ad Prædé: Edle þeſs er ſo Jmyndad, af þvi þad verk ar Bræde.

7. Fialled ad ſnerta fyrerband, Foolkenn ÖRotteñ mætur: Su ſkyllde bliifa Skiepna daud, Sem ſkride þeſs vid Nætur.

8. Sancte Paall kallar þad af þvi, þañ Bookſtaf ſem ad deyder, og ſtoora Skielſing Andar i, Yfertrodſlu-Meñ leider.

9. J ſoddañ Speigle ſiaaum vier, Syndaña ſtoorañ Voda, Og ſierhvad Jllt ſem ad oſs er, Ef i hañ villum ſkoda.

10. Ad ei fortøpunſt, Orſøk er, Afl JEſu Fyrerboonar, Þvi aller ſamañ erum vier, Odugañleger Piconar.

11. Allt mitt Riettlæte ef ad

mar, Opecktar-Leppur heita: Gleymskañ mun sijdur Gude þa, Giedþecka Hlijdne veita.

12. Ef þad er Daudleg ætijd Synd, ad forsooma hid Gooda, O! hversu mun þa aumn Mañkind, Illverk sier meiga biooda.

13. Ef saa af Bode einn braut, vid øll hin sekiast hlijtur, er Von saa kañe ærna Praut, Sem allt Løgmaaled brijtur.

14. Avi, Miñ DRottiñ! ad eg er, vid øll þijn Bodord sekur! Og sw mijn Breitne Priootsku-þver, Pig æ til Hefnda vekur.

15. O! hversu saara Saalar-Pijn, og Sorgar eykur Trega, Ef eg skal blijfa i Bræde þijn, Bølvadur Eilijflega.

16. Eñ Liwfe JEsu! Lof sie þier, Sem leyster mig fraa Pijnu, Og

Og þad Straff sem var ætlad mier,
Ut-tookst ä Hollde þijnu.

17. Vist þo ad Logmaal bolve
mier, Bolvan sw Krapt ei hefur, J
þier Blessudum ef eg er, Allt mier
þa Blessan giefur.

18. O! hversu gledur Ondu
mijn, og allañ myker Trega, Ad eg
skal bwa i Blijdu þijn, Blessadur
Eilijflega.

19. Afsøkun mijn þu ordeñ ert,
Eg hef þvi gladvært Siñe; Fordæ-
ming eingeñ fær mig snert, Frelsis-
HOnd under þiñe.

20. Moyses straffar Mañeñ hi-
er, med Logmaals Greinum bist-
um: Naad og Sañleikur ordeñ er,
oss fyrer JEsum Christum.

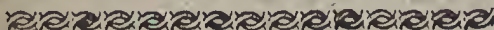
21. Pa DROTTeñ setst siñ
Doomstool ä, Dag hvern i Hiar-
ta mijnu, Eg ber fyrer mig ætijd þa,
Endur-

Endurlausnarans Pijnu.

22. O JEsu! gief ad ætijd mier, fra Illu meige venda, Logmalsins hordu Hootaner, og Hialpsamlega benda.

23. Laat þu þeß Kwgan kremia mig, og kleckt mitt giora Siñe, Eñ andsijn blijdañ aptur þig, Ondu Sorgfullre miñe.

24. Afelle straungt og Andar-Tioon, Ef Lokßens vill mig pijna; Fulltijnge þitt og Fyrerboon, Forsvare Saalu mijna, Amen.

XI. Psalmur.

Um Aklogun illrar Samvitsku.

Ton, J sarre Neyd, sem JEsus leid, etc.

Ð A Synder hier, Nu siaum vier, Samvitskañ vakna tekur; Hun eykur Bañ, ævijtar Mañ,

Mañ, Og æangrar hañ, æfeller,
Slær og Hrekur.

2. Þeim fram̃ hier brautst,
Blygdunarlaust, Bodordum Drot-
teñs moote, Eykur hun Bein, Og
Andar-Mein, æ alla Grein, So
eingrar Hægdar nioote.

3. Samvitskañ ill, Þa vakna
vill, verdur hun sekum Mañe, Orm-
ureñ sæ, Sem epter æ, Ei deya
mæ, Eymda þad velldur Bañe.

4. Hvar sem eg er, J Heime hi-
er, Hun vid mig skilur eige, Athaf-
ner Mañs og Ordeñ hañs, fyrer ut-
añ Stans, æ Effta vitnar Dege.

5. J Viites Kvol, Hid versta
Bol, verdur ad heñar Grande, Hun
sijfellt þa, Mun særa og slæ, Med
Sorgar-Þræ, Synderner upp-
reiknande.

6. Blette ad fæ, af þvegna þa,

Pvottur miñ dugir ecke, Eñ JEsu Blood, Er Booteñ good, Sem best af Plood, Burt-hreinsar Glæpa-Flecke.

7. O! JEsu miñ, Eg Prælleñ þiñ, ad þijnum skrijd nu Footum; Samvitskañ mijn, Er særd af Pijn, Su Kvøl ei dvijn, Og Syndum furdu liootum.

8. Eg kañ nu sijst, Pad veit eg vijst, fra Verkum mijnum gaanga, Pvi Botteñ ber, eg medur mier, sem mest þecker, Mijn Verk og Breitne raanga.

9. Grætande þvi, Eg þaangad flij, af Prauta Bøle hrelldur; Allt eins og su, Hin ſeka Frw, Eg setst þar nu, J Sorg og Rauner felldur.

10. Afbrot mijn lioot, af iñstu Root, Eg vil þar bliwgur harma, Og Syndum i, af Angre þvi, mier

uppaa

uppa ny, Aumlega nidur barma.

11. O! JEsu kiær! Mig Endurnær, Og audsijn Lijknar-Giæde; Und Bloodug þijn, Illverkeñ m jn, Og Andar-Pijn, afplaane best og græde.

12. Ef Taareñ mijn, þvo Fætur þijn, Pa eg uñ Symder kvarta; Aptur villt þu, J Ast og Trw, O mtñ JEsu! Af Syndum þvo mitt Hiarta.

13. Ef Hiartad mitt, J Hellar Pitt, hardlega vill mig dæma, Pitt Vitne þa, Fordæming fraa, mig frelsa maa, med Fridar-Boot heilnæma.

14. Uppaa þad traust, Efunarlaust, a Elsku og Myskun þijna; Pa Lijfed þver, Eg feigeñ fer, og fæ so þier, Frelsareñ, Ondu mijna.

15. Oll Sorga-Praa, Mun

endast þa, og allt hvad moot kañ falla: Laat þu mig hier, Lifa sem ber, eñ Loks hiaa þier, Lioома uñ Eilijfd alla, Amen.

XII. Psalmur.

Uñ Roogburd og Aklogun Andskotans.

Ton, Guds Son kallar, komed til mijn, etc.

HRaũveges skulum, Saal mijn siaa, Synduguñ Mañ hvad strijder aa, Medañ hier mædast hlijtur; Þad er Andskoteñ Illsku-flaar, Aukande Sailu Mein og Faar, Akiefd hañs alldrei þrijtur.

2. Fyrst oss til Lasta fijser hañ, og fagurt gyller Osoomañ, J hvers Mañs Hug og Giede; Sijdañ Bladenu snogt uñsnijr, og Snoru Mis-

Mis Traustis hønum bijr, Jafnt eins og Judam skiede.

3. Pa hañ til Glæpa giñer Mañ, Guds Poleñmæde hroosa kañ, og þig aa þetta miña: Fyrst eñ þa so margt Orefst er, af þvi sem giort þu hefur hier, Vel maattu þetta viña.

4. Eñ þegar Syndeñ er nu giørd, Obærelega hañ seger hørd, HErrañs sie Reideñ rietta: Jñgaungu muntu alldrei naa, J Jerusalem Himnum aa, Þvi ad þu giørder þetta.

5. Taal-Brøgdeñ hañs mig twlka hier, til þess sem Jllt og Bañvænt er, So vallde Saalar-Tioone; Eñ epter Verked uñed lioott, aaklagar hañ mig Dag og Noott, fyrer Guds Tignar-Throne.

6. Syndeñ so fyrst oss sijnest smaa, Sem heñe bere lijted aa, Ef

felſt hun fyrer Męñum: Eñ þa hun verdur opeñber, Sem eitrad Lag-Vopn Hiartad ſkier; Sialfer vier þetta ſoñum.

7. Eins ſem Roogs-Madur epter-ſier, Ollu nærlega vid ſem ber, So eingeñ Gaum ad glefur; Eñ Hws-Boondanum epteræ, Ollu þvi gløver ſegla fræ, Sem heyrt og numed hefur.

8. Eins forſoomar ei Satan ſig, ad ſickta, Gliña og velda mig, Lijkt ſem Poſtulañ Petur; Eñ fyrer Doomſtool DRotteñs þad, dregur, Sem Vondslegt hefſt eg ad, og hañ til Hefnda hvetur.

9. Ef Satan klaga argur nam, Ypparſta Preſteñ Joſuam, med Aſookn J'lſku ſiñar; Hverſu mun hañ þa hlijfa ſier, HErrañs ad auka Bræde mier, Mißgiordar vegna miñar! 10.

10. Andskoteñ Fordum uppætstood, ad Jobs Froomleike og Breitneñ good, Hiartgrooeñ varla være; Pvi ef hañ miste Luckn-Laan, og lide siaulfur Heilsu-Raan, Fliott sæest hverneñ fære.

11. Ef Satan hañig Ofræger, Pa Otta DRotteñs temia sier, med Alwd allra stærstu; O! hversu mun hañ æfa sig, J hvi ad rægia og lasta mig, Fyrer Guds Hastign hærstu.

12. Aklogun slijka (eg hef Grun) Andskoteñ hañeñ stijla mun, Heiptargiarn mier æ moote: DRotteñ! J straunga Daudans Pijn, Dæm hañ nu epter Logum pijn, so eingrar Nædar nioote.

13. Hañ hefur allañ Alldur siñ, æstundad fremur Villañ miñ, eñ pier ad Pioona og Hlijda: Skal

hañ ſiñ gamla Synda Sid, Syndum Daglega bæta vid, Eñ Illt þo eckert lijda !

14. Eg ſtygde Fordum eitt Siñ þig, og þu til Heliar dæmder mig, æn Vægdar Eilijflega ; Eñ þeſſe yefur optaſt hier, O Gud ! hvad midur lijkar þier, æſtundad alla Vega.

15. Þo ad þiñ Sonur hafe hañ, wr Haaſka frelſad Tapadañ, hønum þad hiælpar eige, Fyrſt ſiñ Lauſnara Footum trood, og forſmæde Saattmaalans Blood, Skylldt er med Skøm hañ deye.

16. Chriſteñ ad Nafne kallaſt hañ, Chriſtens Mañs Verk þo eige vañ, Þetta ſo gløgt eg þecke ; Anda þijns helgar Aſtgiafer, J Nyt ei helldur færde ſier, Þvi ſtoda þær hañ ecke.

17. Fyrſt ad mijn Eign hañ

ordeñ er, af þvi hañ hefur Pioonad mier, Eñ fraa þier giort ad falla; Uppaastend eg ad Ondeñ hañs, wrskurdud sie til Kvala-Rañs, Med mier uñ Eilijfd alla.

18. Hver mun nu taka Maal-Stad miñ, þa mig so klagar Andskotiñ, Og Asookn einga sparar? Pad giører JEsus Gud og Mañ, Graatande nær sem bid eg hañ, Og þessu þañig svarar.

19. Hvad kiemur Satan! þad bid þig, Po Saka-Mañ sem bidur mig, Eg take i Asiaa mijna? Glæpe hañs mun eg giefa til, og giora af mijnu hvad eg vil; Ver þu samt Bølvan þijna.

20. Verlega fraa ad falla mier, fyrst upptookst þu hiaa siaalfum þier, miñst þegar Meina kiender; Og sijdañ ertu Under-Root, til alls

sem mier er þvert ad moot, hvern he'lst sem þvilijkt hender.

21. Þar þu Fyrstur moodgader mig, Myskunarlaust eg dæmde þig, til hardra Heliar-Nauda; Eñ Mañeñ sem þu Sveikst mier fraa, Saatt vid miñ Fodur liet eg naa, fyrer miñ dijrstañ Dauda.

22. Þo hañ nu brioote Bodord mijn, Banvæna fyrer Lockan þijn, Under Syndena felldur; Hañs Trw og Bæn, J Traaſs vid þig, til Fulls skal aptur blijdka mig, fær þu ei Frid ad helldur.

23. O! hvad stoorlega Sæll er saa, sem ad vor JEsus Himnum aa, J Frid og Forsvar tekur, Þvi Fyrerboon og Fylged hañs, fordiarfar Maals Sookn Andskotans, Sok hveria sem hañ vekur.

24. Asaka hver vill Utvallda? Er

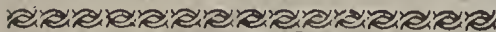
Er hier nu Gud ad Riettlæta: Hver kañ til Hellar dæma? Christur vor dijrstur doo aa Kross, af Dauda reis, og fyrer oss, bidur uñ Boot Hagkvæma.

25. A Himnum munu Utvalder, (Uñ þad Johañes Vitne ber,) Gledia sig vijst þar vidur, Ad þeir Andskotañ siaalfer siaa, sem fyrer Gude rægde þaa, hrakeñ til Hellar nidur.

26. So opt mig Fiandeñ svíked fær; Sætaste JESU! kom mier nær, Villtum aa Glæpa Vege! Bid þu fyrer mier, Brooder miñ! Blood-Sveita dijrstañ fyrer þiñ, Ad þrotne Trw mijn eige.

27. Andskoteñ mest þa esper sig, Allra sijdast ad klaga mig, J Andlaats Mædu miñe, Stande þa fyrer Maale mijn, Maalsnilldeñ JEsu blessud

blessud þijn, So eg Sigureñ viñe,
AMEN.

XIII. Psalmur

Uñ þad, hverju oss byrie ad medtaka Guds Bendingar og undañgangande Naad.

Ton, Lifande Gud þu lijt þar a, etc.

ADRottenñs Ande Ord og Naad, oss vill fra Løstum benda, Edur hañ brwkar oñur Raad, Eymder og Kross ad senda; Alla vier þa, af Ast-ar-Jl, eigum ad leggia Krapta til, af raungum Vege ad venda.

2. Guds uppvekiande Nægdar Naad, Naudugañ eingañ dregur; Madur i Verke, Vilia og Daad, vera maa ecke tregur, Helldur fwslega flijta sier, til Frelsarans, Og

þetta er, hiñ fyrste Hialpar Vegur.

3. Sama Guds Ord feck Pharao, og Foolk þess Lands ad heyra; Eñ hiaa nockrum haũs Pioonum þo, þad giørde verka meira; Kongureñ viek þvi fremur fraa, og Foolke DRottens hefndest aa, Sem reyna feck haũ fleira.

4. Þegar Stephanus talde Trw, med Trygda-Giede milldu, Reide strax jook þeim Rædañ sw, sem Ritninguna skildu: Þeir gaatu þar ei mællt aa moot, Eñ mijkiast þo og giøra Boot, Olldunges ecke villdu.

5. Akur-Mañ fyrrum Eiñ var saa, er Sæde dreifa nade; J Fernslags Stade fell þad þa, af fyrersettu Raade; Alleina þad þo Avoxt bar, J gooda Jord sem falled var, Giørlaa nær þess hañ gaade.

6. Post-

6. Postular Fordum feingu greint, um̃ Forherdingar Boda: Ydur Gydingum Ord Guds hreint, ættum vid fyrst ad boda; En̄ þar ei vilied ydrast þier, Oss til Heidingia snwum vier; Þad betur þa mun stoda.

7. So hier um̃ DRottē̃ siælfur tier, J Psalme Davids einum: Sijdst giører Foolk mitt siña mier, nie Sañleiks Ordum neinum; Ad sier þvi fyrst þeir alldrei siæ, Eg læt siælfræda gaanga þæ, J sijnum Gyrnda Greinum.

8. Sumum þad valla viñur a, Po Vonden̄ Krossens siñe; Þu typtar DROtten̄ Tijdum þæ, med Trygda-Bending þiñe; En̄ þeir kieña þo ecke til, nie Yferbootar gialdda Skil; Forherdt er Saal og Siñe.

9. Nærd

9. Naad DROTTeñs er þeim Neista lijk, sem næra maa og kefia; Þa moot oss geingur Giædskañ slijk, giørum ei vid ad tefia; Añars vier meignum vænta þess, ad vorrar Gleymsku og Toomlætes, hardt mune HErrañ krefia.

10. Nær rietta Leid oss aptur aa, Eilijfur Gud vill færa, J burt hañ vijkur ef vier þa, Oss vilium hverge hræra; Utslöckvum vier þa Anda þañ, sem oss af Myskun vill og kañ, Jlla og Endurnæra.

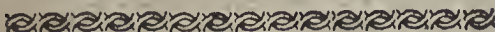
11. Legger þu Hogg aa læstar Dyr, Og liwka Meñ upp eige, Þu ert ei leinge þar vid kyr, Og þijnum snijr ad Vege; Allt eins med Vitlun Anda mijns, Eg stend vid Dyrnar Hiarta þijns, Frelsareñ fraa eg sege.

12. Ef ad þijn Saal i sañre

Trw,

Triw, So fyrer mier uppliJkur, þar vil eg Kvölldverd þiggia nu, J Pele Giæsku-rijkur ; Eñ ef þu byrger Eyru þijn, og ei villt gegna Röddu mijn ; aa burt muñ Ande vijkur.

13. O JEsu! Vending Anda þijns, Eg bid mig jafnañ hrære, Og i fraa Villu Vegar mijns, Vægdarsamlega fære ; Laat Blessad Aftar Orded þitt, uppvekia og hræra Hiartad mitt ; Bænheyr þad HErra kiære, Amen.

XIV. Psalmur.

Uñ þad, hverfu vier eigum, þa so er komed ad giefa ofs til sialfs Ydrunar-Verksens, og jatta Synd vora Audmiwklega fyrer Gude.

Ton, Uppaa Næningians Ord og Boon, etc.

NU Tijd begar þu Saal mijn
sier, Søk þijn hvad stoor og
mikel er, aattu ad jaata Af
brot þitt, Ef þu gyrnest ad faa þad
kvitt.

2. Ad drijgia Synd er Svij-
virding, Eñ Sæmd ad heñar Med-
kieñing; Eirn Løstur nærsta lioot-
ur var, Eñ Leyndeñ hañ þo Tvø-
falldar.

3. Þo fyrer Moñum faaum
vær, Falest aa Stundum, Børn
mijn kiær, Alskigna DROttens
Auga sier, allt hvad i Myrkrum
huled er.

4. Ef Hrøsun ber mier Hønd-
um ad, Og Heime kuñugt verdur
þad, Hañ giører mig ad hata og
hriaa, Hørmungeñ verdur Tvø-
følld þa.

5. Eñ ef eg jaata Illgiørd mijn,

O JEsu! fyrer Throne þijn, Hiart-
ad mitt fær þier Huggun hiaa;
Hørmungeñ verdur sefud þa.

6. David þa Synder dylia vañ,
Dvijna sier þar vid Krapta fañ, sem
allt uppþornar Sumre aa; Siaalf
ur þar best hañ skijrer fraa.

7. Jafnañ ef Synder jaatum
vier, (Johañes þar uñ Vitne ber,)
Glæpe forlætur Gud oss þa, Þvi
Giædska og Trigd er honum hiaa.

8. Afbroteñ mijn so mørg eg
fiñ, moote þier JEsu HErra miñ!
Þau eru fleire eñ Sandur saa, Vid
Siaafar-Strøndu fiña maa.

9. Allt Illt eg hefe aastundad,
Allt Gott vanrækt og forsoomad;
Tijma Giæskuñar tijdt forsmaad,
Tijma Neldeñar lijtt ad-gaad.

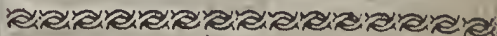
10. Þo allt siaaande Augun
þijn, Alla gaumgiæfe Breitne
mijn;

mijn; Samt eg þad skylldugt sege
mier, Synder mijnar ad jaata þier.

11. Hylie eg Synd og Hrecke
mijn, hylur þu lijka Myskun þijn:
Jeg opna Saared, So ad þu, sialf-
ur þad aptur græder nu.

12. O! JEsu laat mijn Afbrot
lioot, sem eg nu græt af Hiartans
Root, Ecke um̃ Eilijfd ollg þvi, ad
eg Fordæming tapest i.

13. Uppaa þitt Ord og Elsku-
Daad, Eg fel mig sekañ þiñe Naad,
Til Fulltijnges og Fridar mier:
Frelsareñ JEsu Lof sie þier, Amen.

XV Psalmur

Um̃ Sañarlegt Hugar-Angur fyrer Syndena.

Ton, HErra Gud i Himna-Rijke, etc.

ER þad Christtens Mañs Jdkun sijn, (allt best þo DRotteñ vite,) ad Peckia og Jatta Synder sijn, sijfellt i Guds Auglite.

2. Eñ þar æ Audmijkt Jñra Mañs, ætijd ad filgia medur; Otte, Skielfing og Angist hañs, Yferboot riett ef skiedur.

3. Pa til Guds Reide ef þeinkium strax, Pad eru eingeñ Undur, ad Hiortun vor sem añad Vax, Oll meige brædna i sundur.

4. Med Angurs-Trega eigum vier, Oss til DROtteñs ad snwa, Pviad i soddañ Hiortum hier, hellst vill hañ siælfur bwa.

5. Fyrst Hollded mitt i Hreckium sijn, hafde fyr Skiemtan lioota; Er meir eñ skylldt þo Augun mijn, J Tærum giøre fliota.

6. Fyrst liet ei af mijn Lundeñ

þræ,

þraa, Nie lægde Dyrsku sijna; Blygdun þess meire bera eg aa, Brestena fyrer mijna.

7. Ad Gamne mijnu giørde eg hier, Gud miñ so þraatt ad styggia, Saart skyllde þetta svijda mier, Og Samvitskuna hriggia.

8. Eins og mier fyrre indæellt var, ad fremia Verked ranga, eiga so Merkeñ Yðrunar, Aptur mier nærre ad gaanga.

9. Petur þa Hrøsun sijna saa, Saarlega riede ad græata, Og ei þeim Flocke fremur hiaa, Fiña sig villde laata.

10. Eins giørde David Angurs-Pijn, Obæreleg ad græta; Hverja Noott kvadst hañ Hvijlu sijn, J Harma-Taarum væta.

11. Beysklega sijna Breitne griet, Bersyndug Magdalena; Ha-

na þvi kvitta Christur liet; Kvøl þa og Sorg nam riena.

12. Ef Kviñañ su sem Blood-Fall bar, ad blygdast ecke tafde, þeg ar vid Christi Klæde þar, Komed med Leynd hun hafde.

13. O! hverssu mikels er þad verdt, Angurs af Hiartans-Rootum; Ad HErrañs JEsu Hætign snert, hef eg med Syndum liootum.

14. Augun villda eg ordeñ mijn, Eiñ Tæra-Bruñur være, So eg af slijkre Synda-Pijn, Sijfellt mig illa bære.

15. Vel-sidad Barn þa Vønd-eñ sier, Vill fara strax ad græta; Og ef þvi nockud æfætt er, J Aud-mijkt sijdañ jæta.

16. Ef Augun fær ei alltijd hi-er, wthellt so morgum Tærum, Hiartanu samt þo hitna ber, af Har-

ma-Trega saarum.

17. Lwdur af Synda laangre Pijn, Ligg eg i mijnu Bloode; Ang urfull kvakar Önden mijn, uppaa þig JEsu goode.

18. Eg hefe moodgad Hiartign þijn, HErra! i allan Maata, Bære mier þvi fyrer Broten mijn, Blood ugum Taarum graata.

19. O JEsu! Laat mig aangra þad, ad eg þig stigdan hefe; Jdrunar-Taara Blessad Bad, Vid eg mier Naad þijn giefe.

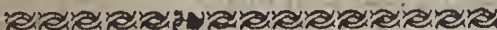
20. Laat þu mig Glæpe graata saart, So giaalijft Holld eg þreyte, En aptur gief ad Ord þitt klaart, Mier Endurnæring veite.

21. Ætijd mig laat vid Amlinning, af Hiarta skipast þijna, En ei þo falla i Örvænting, aangrada Saglu mijna.

22. Sær þu sem lijkar siælfum þier, So eg til Meina siñe; Eñ svala þu þo aptur mier, Af Naad og Giæsku þiñe.

23. Graatande þa eg flatur fly, ad Footum Naadar þiñar, ormagnast laat mig ecke i, Aungvitum Sorgar miñar.

24. Jallskyns Hørmung, Eymd og Prau, Eg fel mig Giædsku þiñe; Eilijfu Hrigdar-Faare frau, Forda þu Saalu miñe, Amen.

XVI. Psalmur.

Um Sañarlegt Trwnadar-Traust til Guds Myskunar.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

HO Guds Ord hafe so til sett, Saala mijn þess nu giætum riett, ad ockur skyllde af tiñstu Root,

Noot, angra þad giordum Drott-
ne moot, Og skielfast fyrer Hatign
hañs, Sem hatar Breitne Synd-
arañs.

2. Evangelium einka skiært,
Oß hefur samt vor JEsus fært, J
hveriu Gud oß heiter Naad, Og
Heilags Anda nijrre Daad; Tilein-
ka þad skal Trwen sier, Pa Tregeñ
sarast Hiartad sker.

3. Hvar yfergnæfer Jllskañ Ma-
ñs, J audmiwklegre Jatning ha-
ñs, J Elsku, Mynskun, Ast og Daad,
Yfergnæfer þo DRottens Naad:
Ut-floted JEsu Ædá-Blood, Af
øllum Syndum hreinsar Plood.

4. Trweñ best JESU treystet
hier; Trweñ vor fadmar hañ ad
sier; Trweñ oß Eflaust tileinkar,
Trwfeste DROTTens Lofunar;
Trw verdugt er hvad talar hañ;

Trwna þad Veika styrkia kañ.

5. Sancte Paall hafde soddañ Trw; Sagde hañ þvi: Eg veit þad nu, ad JEsu Christi Elsku og Frid, Eckert mig kañ ad skilia vid; J hon-um Lijf eg eilijft fiñ, Abate þvi er Daudeñ miñ.

6. Eins Job eg mæla fagurt fiñ; Frelsareñ blijdur lifer miñ, Og ad eg veit hañs Almætte uppvekur mig af Jorduñe, Med mijnum eig-eñ Augum þa, Eg mun i Vegsemd HErrañ siaa.

7. Andskotans Sæde Syndeñ var, Syndeñ Guds Reide forþien-ar, Reideñ hañs Mañ til Dauda droo, Daudeñ Fordæmdum Kval-er bioo, Kvalernar vara uñ eilijf Ar, Eilijft þa speñer Sorgar-Faar.

8. Nær DRotteñ sijna Naad villtiaa, Naadeñ hañs Andañ gief-

ur þa, Ande Guds byrter Orded mi-
er, Orded hañs Trwnq rootfestet,
Trweñ aakallar Christi Hlijf,
Christur glefur ofs Eilijft Lijf.

9. Ef ofs sw Lijkn ei være veitt,
Pa vort er Hiartad Sorgum þre-
ytt, Orvinglast mættum aller þa,
og wtelyktast DRottne fraa; Eñ
Honum Lof og Heidur sie, Sem
Huggun þa ofs liet i Tie.

10. Eñ ef þu Saal mijn! vita
villt, hvert vid þa Myskun eiger
skyldt, fyrst þu Syndugre ødrum
ert, Okvijdeñ þa i Trwñe vert:
DRotteñ vill ecke Dauda Mañs,
Dag hvern uppreñur Giæskañ hûs.

11. Saart siñ eg, Gud! til
Synda mijn, Saare þad velldur
Hiartans Pijn; Eñ aptur mig þitt
Astar Pel, Astrijke Fader! Hugg-
ar vel; Allt giørde eg til Ama þier,

Allt giører þu til Lijknar mier.

12. Mørg og stoor Afbrot mijn eg veit; Mørg og Naudug þijn Fyrerheit; Mørgum þiñ Sonur Myskun vañ; Margañ Blood-Dropa wt-gaf hañ; Mørgum er bodad Medal þad; Margur hefur þess noted ad.

13. Ef Ognan Løgmaals ijfer sig, Andskoteñ þar med klagar mig, Samvitskañ vonda Sakfeller, og siaalfur Gud vill hegna mier; Fly eg miñ JEsu fws til þijn, Frelsun og Hiaastod ertu mijn.

14. Eg trwe HErra! eñ hiaalpa þu, Hiaalpar-giarn miñe veikre Trw; Sijn þu mier bloodug Saareñ þijn, Saareñ þa Lææknast Andleg mijn; Nær giørvøll Helnsins Huggun þver, Huggun og Adstod veit þu mier.

15. Nær Ofbod Daudans ijfer sig, Allra sijdast ad skielfa mig, O HErra JEsu! hiaalpa þu, J hættu staddre miñe Trw; So eg wr Bijtum bere þa, Blessadañ Sigur Himnum aa, Amen.

XVII. Psalmur.

Uũ Avoxt sañrar Yðrunar,
Edur Nya Hlijdne.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Pegar vier høfum feinged Frid, og Forlijkad oss DRotteñ vid; Allt er vort Angur aptur bætt, og fyrer Trwna Hiartad Klætt, Avexter sañrar Yðrunar, eiga þa fraũ ad koma þar, sem aadur fyrre Syndeñ var.

2. Eirn plægdur Akur Avoxt bar, Yfer-døggvadur þa hañ var;

Ef Ploogur Løgmaals hardur hier,
Vorn Hiartans Akur biturt skier,
Eñ Naad Guds vøkvar aptur hañ,
Averte gooda bera kañ, Sem Rlett-
Trwadañ sijna Mañ.

3. Elskañ til DROttens upp-
vex þa, og allar goodar Dygder
hiaa; Polgiæde, Hoogværd, Hre-
inlijfe, Hlijdne, Goodsemd og Vin-
dinde, Af sañre Alwd iñra Mañs,
og Kiærleika til Naungans, fyrer
Guds Ord og Adstod hañs.

4. Ydrunar Merke eingeñ hier,
Epter aa þegar siaaum vier, og ei til
Boota bregdur vid, þa byria skyll-
de nyañ Sid; Hvørt undañ geing-
eñ Yoran þa, ad nockru Gagne ko-
ma maa, DROTTeñ vor sialfur
Doom þañ aa.

5. Haarska saa bakad hefur sier,
og Hættulega komeñ er, Asetning
hefur

hefur einlægañ, Ef yrde Lans vid
Voda þañ, Sijfellt ad vara sig vid
þvi, sem honum steipte Vandañ i,
og giora þad ei uppaa ny.

6. David þa sijnum DRottne
moot, drijgt hafde Fordum Verkeñ
lioot, Eñ feinged aptur Frid og
Raad, fyrer sig took hañ hellst þad
Raad, Ad snwa Vondum Illu
fraa, Avext so Trwar liete siaa, J
siñe Hegdan epteraa.

7. Þa JESUS saa þañ sama
Mañ, sem fyrr Heilbrygdañ giora
vañ, af þeirre Krøm er i hañ laa, O-
fær vid Dijked Bethesda: Heill er-
tu orðeñ, HErrañ kvad: Hafstu ei
framar Vondslegt ad, So Giølld
ei faaer fyrer þad.

8. Uppriśner ef ad erud hier,
aptur med Christo, Paulus tier,
Lijfs Endurnyung laated siaa, Leit-

ted þeß sem er Himnum aa; Af-
legged Gamla Mañeñ mest, Sem
Meineñ ydur giorde flest, Eñ aptur
nyum Iklædest.

9. Ny Hlijdne þetta nefnest þvi, Nytt kemur Siñe Hiartad i; Nya Gud sialfur Naad oß gaf, Ny Farsæld heñe lifnar af; Ny Goodverk spretta nærst þar hiaa; Nytt Deig vier erum ordner þa; Ny Skiepna þañig skiliast aa.

10. O DRottеñ! fyrer Augsyn þijn, Illt er so margt i Fare mijn; Eñ Gott sem hef eg ydka aatt, epter mig liggur harla faatt; Þo vil eg nu af þijdre Noot, Þijn fyrer Blessud Naadar-Hoot, A þessu giora Yferboot.

11. Þad lijted Gott sem giore eg hier, Til Gylldes miña eñ Haalf-Verk er; Andeñ til Neidu so þo sie,

Sakar

Sakar mig Holldsens Breiskleike;
Haa-Skoola Dijrdar Himnum aa,
HErra mig laat uñ sijder naa; All-
ur Veikleike endast þa, Amen.

XVIII. Psalmur.

Uñ þad, hversu Eiñ Apturhorfeñ
Madur skal hafa Gud sier æt/ijd
fyrer Augum.

Ton, Eiñ HErra eg best ætte, etc.

NEr hærstum HErra mijn-
um, Hlijda eg giarnañ vil,
Flandeñ med Svikum sijn
um, Seiñ verdur ecke til, Ad villa
mig þa veida, J Viela-Nete sijn,
Feingeñe Farsælld sneida, Og fella
i Andar-Pijn.

2. Þvi er mier Þørf ad vaka,
Þaunkum Heilogum i, Ord Guds
i Akt ad taka, Og alldrei gleyma
þvi, ad hafa DRotteñ hærsta, hellst

fyrer Augum mier, og hallda Hœrs
kañ stœrsta, hañs þegar Miñing
þver.

3. Er þvi fyrst athugande, Al-
vitur DRottiñ er; Hañ sier i hver-
iu Stande, Hver Madur lifer hier,
Hvar hellst sig uppehelldur, hvern-
eñ sier skickar hañ, Og hvad hañs
Vansa velldur, Veit DROTTeñ
alltsamañ.

4. Æ mier J-mynda, bœre, At-
hafner hveriar vid, Sem DRottiñ
siifelldt vœre, Sialfur hia miñe
Hlid: Po nu ad slijkt eg þecke, Þar
lijted Gagn ad er, Ef eg þess giœte
ecke, Og Jllu forda mier.

5. Hœtta so mørg oss mœter,
Medañ hier lifum vœr, Hver sem
þar glogt ad-giœter; Gief þu þad
DRotteñ kiœr, Nœr sem hiñ forne
Fiande, Freistar, til Synda, miin,

ad

ad mier þa Otte stande, af Naalægd
Tignar þijn.

6. Guds Poleñmæde þijda,
Þier kieñer Saala mijn, ad hañ vill
epterbijda, Ydrun og Vetran þijn,
Ut-rietta Arma breider, Allañ Dag
þier æ moot, So þig æ Lijfsens
Leider, Lade þau Astar-Hoot.

7. Gud er miøg Glædskurijkur,
Og giarn ad taka Saatt, Eñ ei sa-
mt Illum lijkur, Ills þo ei hefne
brædt; Sijns Tijma sierhvad bijd-
ur, Svikul er Glæpa-Froo; Leinge
Gud opt þad lijdur, Sem leifer hañ
ei þo.

8. O hvad mig hefur illa, Af
soñum Lijfsens Veg, Hiñ Vonde
giort ad villa, vid þad nu kañast eg;
Þo midt i Syndum mijnum, Mig
samt ei deydder þu, HErra, med
Hefndar-Pijnum; Heldrud sie
Giædskañ su. 9.

9. Pu skallt i Pridia Maata, Pess giæta, Saala mijn, ad Gud maa ecke laata, Oressta Glæpe þijn: Pvi hans Riettlæte reidest, Raang læte Syndugs Mans, Oss þegar ecke leidest, Ad moodga Giædsku hans.

10. Seig ecke, Syrach tiede, Syndgad fyrr hef eg hier, En eckert Illt mig skiede, Allt þetta luckast mier: Po Gud sie þoleñmoodur, Pwnglega reidest hañ, Vijst er hañ Giædsku-Goodur, Eñ grimt þo straffa kañ.

11. Ord Guds og Aminingar, Ef einskis metum vier, hañ oss med Hefndum þwingar, Og Hiortun biturt skier, so þar finst eingeñ Fridur, Fyrer hiñ Seka þa, HErrañ til Heliar nidur, hañ vill i Bræde sla.

12. Sitt Sverd brijnt HErrañ

añ hefur, Og hardt siñ Boga speñt, Ef þu med Jdran tefur, (Oss fær so David kieñt,) Skadsom og Daudleg Skeite, skulu þar løgd uppaa; Miñ JEsus Myskun veite, Og mier þeim hlijfe fraa!

13. Hiaalpa mier HErrañ froome, Ad hugsa æ til þijn, So ad af Synda-Groome, Saurgest ei Önduñ mijn; Eñ þar eg siaalfur elge, Illt kañ ad varast hier, Virdstu aa Sañleiks-Vege, Vidhallda DRotteñ mier, Amen.

XIX. Psalmur.

Uñ Astundan Christelegs Lijfernis.

Ton, Joseph af Arimathia, etc.

Af fyrer Hugskots Augum þijn, J-myndar þu hier, Saala mijn! A hverre Stuñ du

du HErrañ þiñ, med Himna Dyr-
dar Lioomañ siñ.

2. Vareygd þijn meire verdur
brædt, ad vanda þig sem best þu
mætt, Fyrer so helgre Hætign hi-
er, Sem heyrer til þijn allt og sier.

3. Eñ hafer þu i Huga med,
Hañs Poleñmæde og Eisku-Gied,
Ad so Riettlætur sem hañ er, samt
væger hañ og Lijknar þier.

4. Kveikia þeir Pænkar Kiær-
leiks Sid, og Kuñingskap þiñ HEr-
ra vid, So ad þu elskar Ord hañs
blijdt, muñ Vellyst Holldsins skeit-
er lijtt.

5. Vors Einka Vinar Ord og
Raust, Elska vier villum Hræsnis-
laust; Oß hefur JEsus elskad mest,
Ord hañs þvi skylldum rækia best.

6. Af þessum kviknar Yndis
Hag, Allra-kiærasta Samfielag;
Hañ

Hañ verdur þiñ og þu ert hañs, ar
Prautum øllum verdur Stañs.

7. Ef þu so JEsum elskar hier,
Og Ord hañs helldur vardveiter,
Hañ segest vilia sialfur þa, J siñe
Naad þier bwa hiaa.

8. Eñ ad hallda þeim Astum
vid, Eckert er betra Medalid, helld-
ur eñ Bæneñ heit og hrein, Hun
yfervinnur Lasta Mein.

9. Eins sem ad Gud i Orde sijn,
Astwdlega talar til þijn, J heñe vid
hañ allteins þu, Elskulegt Maal-
Bragd hefur nu.

10. Og so þu skuler efa sijst, An-
da sijns Pant þier gaf hañ vijst, J
þijnu Hiarta sierhvert Siñ, seger
hañ: Abba Fader miñ.

11. Eñ þier byriar med Ast og
Daad, yfer ad vaka þeirre Naad,
So hana misser aptur ei, Upp passa
þig

þig sem forskaal Mey.

12. Ad Vaka best og bidia hier, bijdur Lausnareñ sialfur þier, J Freistne so þu faller sijst, fylgia þvi Raade skalltu vijst.

13. Hafe þig Satan fyrre fellt, Fordiarfad, Hræked, Sært og Hrellt, Hvad Skadsamleg hañs Asookn er, uñkuñugast maa heita þier.

14. J Guds Nafne þier giært þvi ad, So gieter Hlaup þitt fullkomnad; Hafna giaalijfum Heimsins Sid, Halit þu þier fast þiñ JEsum vid.

15. Þitt Epterlæte Ord Guds sie, og Aldengardur fegurste; Eñ hañs Mustere Hiartad þitt, Hollded ei Taum-Bragd fær þa sitt.

16. O JEsu muñ! Eg jaata þad, jafnañ med Sorg i hverium Stad,

Eg

Eg siñe lijtt muñ Orded þitt, er kallt til Bænar Gleded mitt.

17. Hætta er stoor i Heimsins Glaum, Hollded vill giarnañ fat siñ Taum, Eñ allra mest þo Andskotiñ, Olmast med Viela Flattskap siñ.

18. Pegar eg heyra Orded a, Aññarleg Hugsuñ kvíknar þa; Pegar eg Gud skal bidia best, Brestur mig Trw og Andakt mest.

19. O JEsu! Laat þo ecke hier, Anda þiñ vijkia burt fraa mier; Virdstu mier sialfur vera hiaa, og vernda Slisum øllum fraa.

20. Orded laat þu mig elska þitt, uppvek til Bænar Geded mitt; Hiartalag gief þu Himneskt mier, Handgeingeñ gior mig sialfum þier.

21. So ad lifa, mig sake ei Hel,

So ad deya, eg fare vel; So ad upp rijsa, eg bockneſt þier, Pad gief þu Sæte JEſu mier, Amen.

XX. Pſalmur.

Kløgun yfer Breyſkleika Holldſins.

Ton, Olldungar Juda aŭars Dags, etc.

Pegar þu Seka Saalu mijn, Sætaſte Gud af Myſkun þijn, Teked heſur med Tignar-Maatt, J Trygd og Saatt, Gied mitt ſo verdur Gladt og Kaatt.

2. Samt fell eg aptur þo fra þier, Pad eykur Hug-Naun ſtoora mier; Aumlega brijt eg ut af þvi, Pa uppaa nij, Sem hiet eg miñe Jdran i.

3. Hiaa DRottne Myſkun David faŭ, Pa drijgia Hoor og Maŭ-Slag vaŭ; Foolked ad telia fijſteſt þo, Og Fall ſier biov, Hoſmoodur þar til þa haŭ droo.

4. Ur Høll þa Petur Græteŭ gieck, Hiaa Gude Myſkun aptur feck, Po uŭ haŭs Breyſkleik epter þad, J Einum Stad', Oſs heſur Paulus auvijſad.

5. Pa fyrer Knie mijŭs Kieñemaŭs, Kiem eg og gyrneſt Aflauſn haŭs, Eg løſa øllum Synda-Sid, Ad ſia mig vid, Og fara vel med feingeŭ Grid.

6. Eŭ

6. Enn nær eg kiem þar uppaa nij, Erenda-Giorder slijkar i, Trygg-Róse ha eg ordenn er, og a þvi verr, Oðygd so framenn morg af mier.

7. AE! mig Stoorbrota aumann Mann, AE! hver er saa mig vill og kann, Lijkama Daudans ley-sa fraa, Þvi laanga Praa, vid biturt Synda Bøl eg aa.

8. Pad Gott sem eg vil giora hier, giet eg ei framkvæmt so sem ber, Enn þad Vonda sem ætte sijdst, Eg ydka vijst, mier af þvi sijfelld Mæda hlijtst.

9. Ritning þo hier nu ræder giør, Reiknar hun verre þeirra Kiør, Sem Gude seingu Sætt-er hiaa, enn sijdann fraa, J Synder falla epter aa.

10. Ef hinn Riettlaate, Sem Menn siaa, Sio-sinnum Dege fellur aa, O! hversu opt eg aum Mannkynd, Andlega blind, Hrapa i margskyns Hneixle og Synd.

11. Hann ef naumlega hiaalpast kann, og Hefnd-ar vidur losna Bann, O! hversu mun eg Argur þa, J Synda Praa, Straffed Syndanna stadest saa.

12. Sny eg nu Lokfens Maale mijn, Mædd-ur af Synd og Audar Pijn, Til þijn minn JEsu HErra hijr, sem Hlijtt ad-snijr, Sierhverium þeim aa Fund þinn flyr.

13. Pu veitst þad Hiartans HErrann minn, hversu slægur er Andskotinn, Mijna fraa þier ad svijkia Saal, og soddann Taal, Orsakar Vijtis eilijft Baal.

14. So sem ad Lærefveinarner, siidst gatu vakad medur þier, Po til þar kiæme Boon þijn blijd, og Bidlund þijd, A þine kolldu Kvala-Tijd.

15. Allt eins mig Satan svæser þa, Saalen mijn þier skal vaka hia, blijdlega þo mier bender þu, en Breitnen sw, af øllum Hug mig Angrar nu.

16. Utskwsa þu samt ecke mier, Po opt eg Syndge moote þier, Pegar mig aptur angrar þad, J allan Stad, Illt sem ad hef eg astundad.

17. En ef þad hender aptur mig, af Asetninge ad moodga þig; Umvendan giefe gooda mier, þijn Giædskan hier, so ad eg faae Saatt hia þier.

18. Laat þu þitt helga Hiarta-Blood, Sem hverskyns MeinaBoot er good, a-drifwpa Saalar Saaren mijn, og svipta Pijn, Nær sem eg gyrnest Giædsku þijn.

19. Laat þu mig hata lieotan Sid, Leste og Synder skiliast vid, En stunda allskyns Dygd og Daad, fyrer DRottens Raad, Elska þijn Blessud Ord og Raad.

20. So þegar Lokß a Enda er, Armædan mijn i Heime hier, Laat mig i Fride fara þa, og Frelse naa, J Sælu og Dyrd þier sialfum hia.

21. Dyrd, Walld Og Speke Um Eilijf Ar, Astwdleg Pock Og Vegsemd Klaar, Sie Pier O JESU! CHriste Kiær, Vor Kongur Skiær; Amen Amen, Pesß Oskum vær! AMEN.

* * * * * *
* * *

